

Möten i Musikpaviljongen

TEXT OCH FOTO: LENA MÖRE

Några medlemmar ur lokalgruppen Törnrosorna hittade en lite annorlunda träffpunkt vid Tumba bruk.

Om man parkerar bilen vid Tumba bruk, går på vänster sida om huvudbyggnaden, uppför backen snett till höger och fortsätter närmsta långa backe upp mot vänster så ser man Musikpaviljongen mellan barrträden.

Den har stått där på berget i mer än 100 år. Den brann visst ner någon gång på 1900-talet, enligt hembygdsföreningen, men byggdes upp igen. Den har en vid utsikt över Tumbadalen och skogen bort mot Lida. Den ser järnvägen från Stockholm mot Södertälje, från öster mot väster.

Från Paviljongen bjöds Tumba bruks invånare och andra Tumbabor på musik av en blåsorkester varje Valborgsmässoafton förr i tiden. Där skulle vi velat vara med!

Här har vi, några kviltvänner från samma lokalgrupp, träffats varje torsdag i mer än ett år nu, utom när det var julafton. Hur blev det så?

Regelbundna träffar

Vi är vana sedan årtionden att träffas en gång i månaden i vår lokalgrupp Törnrosorna. I lokalgruppen är vi några pensionärer som har träffats och sytt i en lokal i Huddinge varannan vecka på torsdagar. Den gruppen

som kallas "torsdagsgänget" är fristående, men alla bland törnrosorna som vill vara med har varit välkomna.

Så kom coronaviruset.

I början av mars förra året blev jag uppringd av Karin N. Hon och Irene hade pratat om att hitta en plats utomhus där vi, torsdagsgänget, skulle kunna träffas. Som Tumbabo tänkte jag direkt på Musikpaviljongen och där var vårt första möte.

Torsdag 26 mars 2020 klockan 10.45 samlades fem av oss kviltvänner vid Tumba bruk och gick de två backarna upp till vår samlingsplats. Vi satt där på bänken i en ring, naturligtvis med avstånd mellan oss. Vi pratade och njöt av solen i ett par timmar.

Redan då, första gången, träffade vi en kvinna, Elin, som var ute med sin hund. Det visade sig att hon var anställd på Tumba bruk och hon erbjöd sig att ge oss en utomhusvisning direkt, den var mycket intressant.

Sedan 1755 har man här producerat papper till sedlar och värdehandlingar. Sveriges riksbank ägde Tumba bruk till 2001, numera ägs det privat, men parken och de vackra byggnaderna är statliga byggnadsminnen.

Tumba bruk är väl värt ett besök.

Så kom det sig att vi alltid var några – och fortfarande, då detta skrivs kring påsk 2021, är några – som sätter sig på Paviljongens bänk varje torsdag. Någon gång har det varit bara två, de flesta gångerna fem till sex, ett par gånger tio kviltare som sökt sig upp på berget. Men vid tio blir det trångt, och några får sitta på berget framför Paviljongen.

Vacker miljö och god mat

Vad gör vi då, vad har vi gjort?

Vi kommer ut och får en kort men tuff promenad i backarna upp. Vi njuter av den vackra bruksmiljön. Vi pratar och äter medhavd matsäck. Någon gång bjuder någon på något gott, en gång var det ”toarulle-bakelser” – en symbol för hamstringen av toarullar i början av pandemin.

Några tar med sig tidningar och böcker med kvilt-mönster av olika slag. Någon visar kviltar med mobilen, Vi diskuterar vad vi ser och ibland går vi hem och syr.

Flera sydde nåldynor, det blev ett gemensamt projekt. Likaså påsar inspirerade av ett mönster någon hade hittat.

I somras när det var varmt plockade flera fram handarbeten: stickningar, virkningar och mindre kviltarbeten.

Kalla dagar är vi så påpälsade så det är omöjligt att sy, tumvantarna behövs.

Men framför allt pratar vi, När man har samma intressen finns det mycket att prata om.

Ibland fikar vi eller äter lunch på Tumba bruks servering. Där finns sommartid en uteplats med utemöbler och gott om lediga platser. Någon gång i somras åkte vi iväg till en annan utomhusrestaurang.

Den som har något färdiggjort att visa får gärna ha ett litet ”Visa och Berätta” där i skogen. Här är alla textila tekniker tillåtna. Några av de arbeten som gjorts färdiga under pandemin ser du här ovanför.

Bryter isoleringen

Det viktigaste för oss är nog ändå att ha en regelbunden aktivitet i coronatider, vi bryter vår isolering och ses coronasäkert där i skogen.

Ingen av oss har blivit sjuk i covid-19 (vad säger man? ”Peppar, peppar...”).

Senaste gångerna vi setts har många fått sin första vaccination. Vi övriga väntar, och vi ser alla fram emot våra vanliga inomhusträffar, när det nu blir.